

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 listopada 1977 r.

Nr 27

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁY SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ:

- 131 — z dnia 27 października 1977 r. w sprawie obsadzenia mandatu poselskiego w okręgu wyborczym nr 37 (Lublin) 209
- 132 — z dnia 27 października 1977 r. w sprawie rządowego programu realizacji wytycznych IX Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej 209

ZARZĄDZENIE

- 133 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 20 października 1977 r. w sprawie rodzajów oraz kategorii zakładów hotelarskich i obozowisk turystycznych 210

131

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 27 października 1977 r.

w sprawie obsadzenia mandatu poselskiego w okręgu wyborczym nr 37 (Lublin).

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 84 Ordynacji wyborczej do Sejmu i rad narodowych — postanawia, że obywatelka Maria Teresa Kisielewicz uzyskuje mandat posła na Sejm w okręgu wyborczym nr 37 (Lublin).

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

132

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 27 października 1977 r.

w sprawie rządowego programu realizacji wytycznych IX Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej po wystąpieniu Prezesa Rady Ministrów oraz dyskusji przyjmuje do aprobowanej wiadomości informację Rządu o programie realizacji wytycznych IX Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, ze szczególnym uwzględnieniem zadań rolnictwa.

Przedsięwzięcia podjęte przez Rząd w 1977 r. w celu ograniczenia wpływu niekorzystnych warunków zewnętrznych i wewnętrznych na realizację podstawowych celów społeczno-gospodarczych przebiegały na ogół pomyślnie, choć na niektórych odcinkach uzyskany postęp pozostaje wciąż jeszcze niewystarczający.

Sejm podkreśla, że przedłożony przez Rząd program realizacji wytycznych IX Plenum KC PZPR zmierza do pod-

niesienia efektywności gospodarowania oraz bardziej konsekwentnego przeprowadzenia manewru ekonomicznego, w szczególności w zakresie przyspieszenia budownictwa mieszkaniowego, rozwoju gospodarki żywnościowej, stabilizacji sytuacji rynkowej i zwiększenia eksportu.

Sejm podkreśla, że dla realizacji powyższych celów, decydujące znaczenie ma dążenie do wyższej jakości pracy, większej efektywności gospodarki, konsekwentnej realizacji polityki cen i płac, dyscypliny wykonywania zadań, dalszego umocnienia roli narodowego planu społeczno-gospodarczego, jako zasadniczego instrumentu kierowania gospodarką socjalistyczną. Projekt narodowego planu społeczno-gospodarczego na 1978 r. powinien zapewnić kontynuację i pogłębienie podjętego przegrupowania sił i środków, stosownie do obecnej sytuacji w kraju.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wyraża przekonanie, że inicjatywa i aktywność, zespolenie wpkół realizacji zadań nakreślonych przez wytyczne IX Plenum KC PZPR i w rządowym programie wszystkich ludzi pracy,

robotników i rolników, ludzi techniki i nauki, pracowników transportu i handlu zapewni realizację Uchwały VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

133

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 20 października 1977 r.

w sprawie rodzajów oraz kategorii zakładów hotelarskich i obozowisk turystycznych.

Na podstawie § 1 ust. 3 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. z 1960 r. Nr 38, poz. 224 i z 1973 r. Nr 51, poz. 287) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa rodzaje oraz kategorie zakładów hotelarskich i obozowisk turystycznych, jak również podstawowe wymagania, jakim powinny one odpowiadać.

§ 2. Przepisy zarządzenia stosuje się do zakładów hotelarskich i obozowisk turystycznych, które świadczą w pełnym lub ograniczonym zakresie usługi ogólnie dostępne.

§ 3. 1. Zakładem hotelarskim jest obiekt, w którym są świadczone usługi hotelarskie, przez które rozumie się czasowe wynajmowanie podróżnym umeblowanych lokali mieszkalnych lub miejsc w tych lokalach oraz świadczenie usług z tym związanych za opłatą określoną z góry.

2. Obozowiskiem turystycznym jest obiekt, w którym są świadczone usługi campingowe, przez które rozumie się czasowe wynajmowanie podróżnym miejsc pod ustawianie namiotów lub mieszkalnych przyczep samochodowych i pojazdów oraz świadczenie usług z tym związanych za opłatą określoną z góry.

§ 4. 1. Ustala się następujące rodzaje zakładów hotelarskich:

- 1) hotele,
- 2) motele,
- 3) pensjonaty,
- 4) domy wycieczkowe,
- 5) schroniska,
- 6) pokoje gościnne.

2. Do hoteli są zaliczane zakłady, które dysponują co najmniej 10 pokojami, z tym że najwyżej 20% miejsc noclegowych może znajdować się w pokojach większych niż dwuosobowe.

3. Do moteli są zaliczane hotele, które:

- 1) dysponują co najmniej 10 pokojami, z tym że 40% miejsc noclegowych może znajdować się w pokojach większych niż dwuosobowe, lecz nie większych niż czterosobowe,
- 2) są położone przy trasach komunikacji drogowej oraz
- 3) świadczą usługi motoryzacyjne i dysponują parkingiem pojazdów samochodowych.

4. Do pensjonatów są zaliczane zakłady, które:

- 1) dysponują co najmniej 7 pokojami oraz
- 2) świadczą usługi hotelarskie, łącznie z całodziennym wyżywieniem.

5. Do domów wycieczkowych są zaliczane zakłady, które:

- 1) dysponują co najmniej 10 pokojami oraz
- 2) świadczą usługi hotelarskie przede wszystkim w pokojach większych niż czterosobowe.

6. Do schronisk są zaliczane zakłady, które:

- 1) dysponują co najmniej 10 miejscami noclegowymi,
- 2) są położone poza obszarami zabudowanymi na terenach powyżej 600 m nad poziomem morza oraz
- 3) świadczą usługi przede wszystkim turystom górskim.

7. Do pokoi gościnnych są zaliczane zakłady lub lokale, które nie odpowiadają warunkom przewidzianym dla jednego z zakładów hotelarskich określonych w ust. 2—6, a w szczególności umeblowane lokale mieszkalne, w których są świadczone usługi hotelarskie przez osoby fizyczne i jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

§ 5. 1. Ustala się następujące rodzaje obozowisk turystycznych:

- 1) campingi,
- 2) pola biwakowe.

2. Do campingów są zaliczane obiekty strzeżone i wyposażone w urządzenia umożliwiające turystom nocleg w namiotach lub mieszkalnych przyczepach samochodowych, przyrządzanie posiłków oraz parkowanie pojazdów samochodowych.